

eller Del i en saadan Meddelelses offentlige Fremkomst, hvad jeg selvfølgelig ikke betvivler. Den kan altsaa kun være fremkommen i Bladene ved en Taktløshed, som fortjener den stærkeste Paatale paa den Maade, som den ærede Ordfører ogsaa har gjort.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Stühr): Efter den velvillige Maade, hvorpaa det ærede Udvalg har stillet sig til alle de Forslag, jeg har stillet med Undtagelse af et enkelt, vil jeg kunne fatte mig i faa Ord. Hvad Spørgsmaalet om Bygningskommissionen angaar, skal jeg udtale, hvad jeg allerede har udtalt under Forhandlingerne med Udvalget, at jeg mener, at den godt vil kunne nndværes og altsaa kan opløses nu. Kommer der Spørgsmaal frem, hvor man trænger til Vejledning, vil der jo altid være Anledning til at søge Raad paa ny og eventuelt at nedsætte en ny Kommission. Hvad de to af Udvalget under Nr. 38 og 57 stillede Forslag angaar, skal jeg udtale, at jeg kan tiltræde dem. Det eneste Forslag, som er stillet af Ministeriet, og som Udvalget ikke har tiltraadt, er det Forslag, som angaar Bidrag til Forøgelse af Afstøbningsamlingen, nemlig de 5,000 Kr., som vare bevilgede til et andet Øjemed paa Finansloven, men ikke ere blevne anvendte dertil. Jeg skal i Anledning af den Maade, hvorpaa Udvalgets Stilling til Sagen blev motiveret af den højtærede Ordfører, dog sige, at naar der her blev udtalt, at man ikke kunde ønske, at hvad der var bevilget paa en Konto, blev brugt paa en anden, er dette i fuldstændig Overensstemmelse med, hvad ogsaa jeg mener. Jeg skal tillige gøre opmærksom paa, at det samme ligger i den Maade, hvorpaa jeg har motiveret Forslaget. Oprindelig blev nemlig Sagen henstillet saaledes til mig, at, de sagkyndige ønskede, at de 5,000 Kr., som vare bevilgede til Anskaffelse af Malerier, skulde anvendes til Afstøbningsamlingen, for at den saa hurtigt som muligt kunde blive kompletteret. Jeg var imidlertid for mit Vedkommende klar over, at det vilde jeg ikke indlade mig paa, og derfor stillede jeg det som et særligt Forslag til Rigsdagen og oplyste kun, at de 5,000 Kr., jeg søgte til Afstøbningsamlingen, vare sparede paa en anden Konto. Der forelaa altsaa fra min Side slet ikke Forsøg paa at anvende, hvad der blev sparet paa en Konto, paa en anden. Jeg har loyalt henvendt mig til Rigsdagen med Forslag paa Tillægsbevillingslovforslaget og anmodet om, at de

5,000 Kr. maatte blive bevilgede. Af den Grund havde man altsaa ikke behøvet at nægte de 5,000 Kr. Det gør mig selvfølgelig ondt, at de ere nægtede, da det var ønskeligt, at Afstøbningsamlingen fik dem, for at den kunde blive aabnet saa hurtigt som muligt. Naar imidlertid hele Udvalget stiller sig derimod, er der jo ikke Haab om at faa Bevillingen, og jeg skal derfor ikke udtale mig videre om Sagen.

Ordføreren (Ole Hansen): Det er kun et enkelt Forslag, der giver mig Anledning til at fremsætte et Par yderligere Bemærkninger, nemlig Forslaget om Bevillingen af de 50,000 Kr. til Ordningen af Kjøbenhavns Banegaardsforhold. Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3dje Valgkreds (Dinesen) anbefalede jo at stemme mod dette Forslag, men det forekommer mig rigtignok, at hans Motivering af denne Stilling er noget mærkelig. Det ærede Medlem rettede nogle Anker mod Ledelsen af vort Jærnbanevæsen. Han talte om, at Ledelsen af vort Jærnbanevæsen manglede Fremsyn, men hvis nu det ærede Medlem har Ret i denne Udtalelse, saa forekommer det mig, at det egentlig er en Anbefaling for det Forslag, her foreligger, idet det gaar ud paa, at vore bedste og dygtigste Folk kunne faa Lov, at være med at sige deres Mening om dette vigtige Spørgsmaal. Over for de Udtalelser, der faldt fra det ærede Medlem for Viborg Amts 3dje Valgkreds (Sloth), skal jeg bemærke, at naar han mente, at Medlemmerne her ved at stemme for disse 50,000 Kr. bandt sig til store Udgifter paa 10—11 Millioner Kroner, saa forholder det sig jo slet ikke saadan. Ethvert Medlem staar selvfølgelig frit over for de Forslag, der maatte fremkomme om en Løsning af dette Spørgsmaal, og i denne Henseende behøver jo ingen at tage noget Forbehold. Det er jo en Selvfølge, at naar den Sag endelig en Gang skal ordnes, er der et Spørgsmaal, som vil faa en meget stor Betydning, det er det økonomiske Spørgsmaal, hvor meget Sagen skal koste, men ogsaa naar man ser paa Sagen fra den Side, tror jeg, det er rigtigst at gaa frem, som her er foreslaaet, saaledes at alle kunne faa Lov til at lægge deres Lod i Vægtskaalen for at faa løst dette Spørgsmaal paa den bedste og fornuftigste og jeg tør ogsaa sige paa den billigste Maade.

Dinesen: Jeg tror, jeg gav et ganske godt Eksempel paa, hvorledes man ikke havde haft tilstrækkeligt Fremsyn ved for-